

Sygn. akt I UZ 43/05

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Beata Gudowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Iwulski

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z odwołania A. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych
i Spraw Publicznych w dniu 17 stycznia 2006 r.,

zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w K.

z dnia 25 maja 2005 r., sygn. akt III AUa .../03,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 25 maja 2005 r. Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. oddalił wniosek ubezpieczonego A. L. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji od wyroku tego Sądu z dnia 27 października 2004 r., odrzucił jego wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji oraz odrzucił kasację od tego wyroku.

Ustalił, że wymieniony wyrok został doręczony ubezpieczonemu wraz z uzasadnieniem w dniu 17 grudnia 2004 r., tymczasem kasacja została nadana w placówce pocztowej w dniu 6 kwietnia 2005 r. z oczywistym uchybieniem terminu do jej wniesienia, który upłynął w dniu 17 stycznia 2005 r. Złożenie równocześnie z

kasacją wniosku o przywrócenie terminu do jej wniesienia nastąpiło po upływie tygodnia od ustania przeszkody leżącej po stronie wyznaczonego przez Sąd pełnomocnika ubezpieczonego (art. 169 § 1 k.p.c.).

Przywrócenie terminu do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji Sąd Apelacyjny uznał za nieuzasadnione, zważywszy że pełnomocnik ubezpieczonego, zawiadomiony w dniu 10 lutego 2005 r. o wyznaczeniu w sprawie, mógł wystąpić z wnioskiem po ustaniu przeszkody w dniu 4 marca 2005 r., a dalszego opóźnienia nie usprawiedliwiały trwające ponad miesiąc próby skontaktowania się z mandantem ani poszukiwanie kolejnych dowodów medycznych na poparcie jego twierdzeń.

W zażaleniu pełnomocnik ubezpieczonego wniósł o przywrócenie wszystkich uchybionych terminów oraz przyjęcie kasacji do rozpoznania. Podniósł, że równocześnie z wnioskami o przywrócenie terminów miał złożyć kasację, w związku z czym podjął odpowiednie starania. Termin siedmiodniowy nie był jednak wystarczający do zapoznania się z aktami w Sądzie Okręgowym w B., do skontaktowania się z ubezpieczonym i równocześnie do zapoznania się z orzecznictwem sądowym, zgromadzenia dowodów oraz przygotowania kasacji i dwu wniosków o przywrócenie terminu. Wywodził, że mimo niepełnego wyleczenia musiał zajmować się nie tylko przedmiotową sprawą, lecz także nadrabiać zaległości spowodowane chorobą. Powołując się na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2000 r. (I CZ 62/00, OSNC 2001 nr 1, poz. 7), podnosił, że nie miał rzeczywistej możliwości wniesienia kasacji w terminie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Bez względu na zarzuty, na których oparte zostało zażalenie, jego kontrola sprowadza się do rozpoznania - na podstawie art. 393¹⁹ k.p.c. postanowienia z dnia 25 maja 2005 r. w przedmiocie odrzucenia kasacji. Postanowienie to poprzedzały postanowienia Sądu drugiej instancji o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji oraz oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do złożenia tego wniosku, które nie podlegały osobnemu zaskarżeniu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r. I CKN 367/99 OSNC 2000 nr 3, poz. 48 i uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2000 r. III ZP 1/00, OSNC 2001 nr 1, poz. 1). Wyrażona w tych postanowieniach odmowa

przywrócenia terminu do wniesienia kasacji nie uchyla się jednak spod kontroli, gdyż jej przesłanki mogą być zwalczane na zasadzie art. 380 k.p.c., jako mające wpływ na rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym postanowieniu.

Skarżący, tłumacząc opóźnienie w złożeniu kasacji powoływał się na pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w postanowieniu z dnia 20 czerwca 2000 r., według którego za dzień, w którym ustała przyczyna uchybienia terminu do wniesienia kasacji w rozumieniu art. 169 § 1 k.p.c., należy uznać dzień, w którym pełnomocnik ustanowiony przez sąd miał rzeczywistą możliwość wniesienia kasacji po zapoznaniu się z materiałem sprawy. Pogląd ten jest podzielany przez skład Sądu Najwyższego rozpoznający zażalenie, jednakże nie można pomijać, że pełnomocnik skarżącego naruszył nie tylko termin, którego dotyczy przytoczone postanowienie, lecz także spóźnił się z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji, co spowodowało jego odrzucenie i dopiero odmowa przywrócenia terminu do jego wniesienia spowodowała odrzucenie kasacji.

Pełnomocnik skarżącego, dowiadując się o ustanowieniu go w sprawie w dniu 10 lutego 2005 r. i wiedząc, że termin do wniesienia kasacji upłynął, powinien złożyć wniosek o jego przywrócenie, tymczasem w piśmie do Okręgowej Rady Radców Prawnych z dnia 11 lutego 2005 r. oświadczył, że mimo przeziębienia i gorączki ustalił, iż akta sprawy zostały wraz z prawomocnym wyrokiem odesłane do Sądu Okręgowego w B., a wniosek złożył dopiero w dniu 6 kwietnia 2005 r.

Przekroczenia tego terminu nie tłumaczyło istnienie przeszkód podawanych przez pełnomocnika skarżącego w celu usprawiedliwienia spóźnienia terminu do wniesienia kasacji, więc nie mogły być przez Sąd Najwyższy brane pod uwagę (art. 168 § 1 k.p.c.).

Biorąc to pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.